Toto rozhodnutí bylo potvrzeno rozhodnutím předsedy Úřadu č.j. 2R 87/05 –Šp a nabylo právní moci dne 28.2.2006.

Č. j.: VZ/S129/05-152/4621/05-Pr V Brně dne 30.září 2005

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže ve správním řízení zahájeném dne 21.7.2005 podle § 96 zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 437/2004 Sb., zákona č. 60/2005 Sb., zákona č. 124/2005 Sb. a zákona č. 253/2005 Sb. na základě návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika, Ministerstvo zemědělství, Zemědělská agentura a Pozemkový úřad Znojmo, Dvořákova 21, 670 30 Znojmo, zastoupená Ing. Aloisem Čaňkem – ze dne 20.7.2005 uchazeče AGROPROJEKT PSO s. r.o., Slavíčkova 1b, 638 00 Brno, za niž jedná Ing. Luděk Střítecký, jednatel, učiněných při zadávání nadlimitní veřejné zakázky „Jednoduchá pozemková úprava – upřesnění přídělu – určení hranic pozemků k. ú. SLUP“ v otevřeném řízení podle § 25 zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 437/2004 Sb., zákona č. 60/2005 Sb. a zákona č. 124/2005 Sb., jehož oznámení bylo dne 24.5.2005 uveřejněno na centrální adrese pod ev. č. 50005080, rozhodl **takto:**

Podle § 101 odst. 5 zákona č. 436/2004 Sb., zákona č. 437/2004 Sb., zákona č. 60/2005 Sb., zákona č. 124/2005 Sb. a zákona č. 253/2005 Sb. se **řízení** o přezkoumání úkonů zadavatele – Česká republika, Ministerstvo zemědělství, Zemědělská agentura a Pozemkový úřad Znojmo, Dvořákova 21, 670 30 Znojmo, zastoupená Ing. Aloisem Čaňkem – učiněných při zadávání veřejné zakázky „Jednoduchá pozemková úprava – upřesnění přídělu – určení hranic pozemků k. ú. SLUP“ **zastavuje**, neboť nebylo shledáno porušení cit. zákona.

Odůvodnění

Česká republika, Ministerstvo zemědělství, Zemědělská agentura a Pozemkový úřad Znojmo, Dvořákova 21, 670 30 Znojmo, zastoupená Ing. Aloisem Čaňkem (dále jen „zadavatel“) uveřejnila dne 24.5.2005 na centrální adrese pod ev. č. 50005080 v oznámení zadávacího řízení pro nadlimitní veřejnou zakázku „Jednoduchá pozemková úprava – upřesnění přídělu – určení hranic pozemků k. ú. SLUP“, svůj úmysl zadat tuto veřejnou

zakázku podle § 25 zákona č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění zákona č. 436/2004 Sb. a zákona č. 437/2004 Sb., zákona č. 60/2005 Sb. a zákona č. 124/2005 Sb. (dále jen „zákon“) formou otevřeného řízení.

Ve lhůtě pro podání nabídek obdržel zadavatel celkem 3 nabídky - od společnosti AGROPROJEKT PSO s. r. o., se sídlem Slavíčkova 1b, 638 00 Brno (dále jen „navrhovatel“), společnosti GEODIS Brno spol. s r.o., Lazaretní 11a, 615 00 Brno a od společnosti GEOREAL spol. s r.o., Hálkova 12, 301 22 Plzeň (dále jen „GEOREAL spol. s r. o., Plzeň“), které všechny vyhověly požadavkům ustanovení § 59 odst. 3 písm. a), b) a c) zákona. Ze zprávy o posouzení a hodnocení nabídek ze dne 22.6.2005 vyplývá, že u všech uchazečů byly splněny zadávací podmínky a uchazeči předložili srovnatelné ceny. Hodnocení nabídek podle ekonomické výhodnosti nabídky provedla hodnotící komise podle § 62 zákona podle kriterií, stanovených v oznámení řízení a předložené nabídky hodnotila v souladu s ustanovením § 8 odst. 3, 5 a 6 vyhlášky č. 240/2004 Sb., o informačním systému o zadávání veřejných zakázek a metodách hodnocení nabídek podle jejich ekonomické výhodnosti ve znění zákona č. 137/2005 Sb. (dále jen „vyhláška“). Hodnocena byla následující dílčí kriteria:

1. Výše nabídkové ceny bez DPH	váha 45%
2. Výše bankovní záruky	váha 25%
3. délka záruční doby	váha 15%
4. doba plnění	váha 15%.

Na základě provedeného hodnocení byla hodnotící komisí nejlépe vyhodnocena nabídka společnosti GEOREAL spol. s r.o., Plzeň, což zadavatel oznámil vítězi výběrového řízení i ostatním uchazečům svým rozhodnutím o přidělení veřejné zakázky ze dne 27.6.2005, které obdrželi všichni uchazeči dne 28.6.2005.

Proti tomuto rozhodnutí obdržel zadavatel dne 8.7.2005 v zákonné lhůtě dle § 88 zákona od navrhovatele námitky ze dne 7.7.2005. Námitky směřovaly proti hodnocení v nabídce vítězného uchazeče GEOREAL spol. s r.o., Plzeň nabízené délky záruční doby 360 měsíců (třetí dílčí kriterium s váhou 15%), což navrhovatel pokládá za zcela nepřiměřené a zcela nereálné. V této souvislosti navrhovatel v námitkách uvádí, že komise z tohoto důvodu měla uvedenému kritériu ve smyslu vyhlášky přidělit uchazeči GEOREAL spol. s r.o., Plzeň 0 bodů. Svoji argumentaci navrhovatel opírá zejména o ustanovení § 134 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník v platném znění, podle kterého oprávněný držitel se stává vlastníkem věci, má-li ji nepřetržitě v držbě po dobu tří let, jde-li o movitost a po dobu 10 let, jde-li o nemovitost. Z tohoto ustanovení potom navrhovatel vyslovuje názor, že délka záruky by se měla rovnat délce doby vydržení nemovitosti s připočtením doby od předání díla do pravomocného vyhodnocení o výměně vlastnických práv. Délka doby od odevzdání díla, kdy začíná běh záruční doby, ve které nelze následně uplatnit právo vydržení, by tedy podle názoru navrhovatele, uvedeného v námitkách, neměla být vyšší než cca 12 let, což znamená, že každá delší doba záruky, která zasahuje již do doby, kdy vlastník může uplatnit právo vydržení, je dle navrhovatele nereálná a komise k tomu měla při hodnocení přihlédnout.

Zadavatel navrhovatelem podaným námitkám proti jeho rozhodnutí svým dopisem ze dne 14.7.2005 nevyhověl s tím, že data digitální katastrální mapy mají trvalou hodnotu a nejsou limitována pouze „právem vydržení“ a postup hodnotící komise v této souvislosti

pokládá zadavatel za postup v souladu se zákonem. Nevyhovění námitkám obdržel navrhovatel dne 15.7.2005.

Navrhovatel podal v zákonem stanovené lhůtě k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „orgán dohledu“) návrh na přezkoumání úkonů zadavatele při zadání předmětné veřejné zakázky, který orgán dohledu obdržel dne 21.7.2005. Navrhovatel rovněž složil dne 19.7.2005 na účet orgánu dohledu kauci ve výši 1 % své nabídkové ceny (§ 98 odst. 1 zákona) a zákonem stanovený správní poplatek.

Navrhovatel ve svém návrhu poukazuje na skutečnost, že zadavatel při hodnocení nabídek nepostupoval v souladu se zákonem. Navrhovatel je toho názoru, že rozhodnutím zadavatele o přidělení veřejné zakázky vybranému uchazeči GEOREAL spol. s r.o., Plzeň, se tento dopustil porušení ustanovení § 62 odst. 3 zákona v návaznosti na ustanovení § 8 odst. 4 vyhlášky, protože při hodnocení nabídek podle dílčího kritéria „délka záruční doby“ nepostupoval v souladu s prováděcí vyhláškou.

Podle názoru navrhovatele měla hodnotící komise při posuzování nabídek ostatních uchazečů o veřejnou zakázku (konkrétně spol. GEOREAL spol. s r.o., Plzeň, která v nabídce u předmětného kritéria nabídla délku záruční doby 360 měsíců a společnost GEODIS BRNO, spol. s r.o., která v nabídce u předmětného kritéria nabídla délku záruční doby 240 měsíců) postupovat ve smyslu ustanovení § 8 odst. 4 vyhlášky a přidělit oběma uchazečům u tohoto kriteria hodnocení 0 bodů, jelikož těmito uchazeči nabídnuté délky záruční doby 360 měsíců, resp. 240 měsíců pokládá za nepřiměřené a zcela nereálné.

Zahájení správního řízení oznámil orgán dohledu účastníkům řízení dopisem č. j. VZ/S129/05-152/3560/05-Pr ze dne 4.8.2005, ve kterém účastníkům řízení poskytl lhůtu, v níž se mohli vyjádřit k podkladům pro rozhodnutí, popř. navrhnout doplnění šetření.

Účastníky řízení podle § 99 zákona, ve znění pozdějších předpisů, jsou:

- zadavatel,
- navrhovatel
- GEOREAL spol. s r.o., se sídlem Hálkova 12, 301 22 Plzeň, za níž jedná Ing. Karel Vondráček, jednatel, které byla přidělena veřejná zakázka.

Zadavatel ve svém vyjádření k návrhu ze dne 29.7.2005 uvádí, že se vzhledem k charakteru zakázky rozhodl jako základní kriterium zvolit ekonomickou výhodnost nabídky. Zadavatel dále uvádí, že kritéria pro hodnocení stanovil tak, aby byla vybrána firma, která má zkušenosti se zpracováním jednoduchých pozemkových úprav, zejména pak s tak specifickou a náročnou činností, jakou je upřesnění přídělů a která má technické a personální vybavení, jež zaručuje, že zakázka bude kvalitně a včas realizována. V této souvislosti zdůrazňuje, že členy komise zadavatel jmenoval především odborné pracovníky, kteří se problematikou jednoduchých pozemkových úprav zabývají. Svůj postup pokládá zadavatel za postup uskutečněný v souladu se zákonem.

Ve svém doplnění údajů ze dne 11.8.2005 pak zadavatel dále uvádí, že při volbě dílčích kriterií uplatnil svou odbornou zkušenost a erudici a při dodržení základní zásady, tj.

oddělení hodnocení kvalifikace od hodnocení nabídek, zvolil taková kritéria pro zadání veřejné zakázky, která mu umožnila transparentním a nediskriminačním postupem vybrat uchazeče s nejvýhodnější nabídkou. K podpoře svého vyjádření zadavatel rovněž doložil vyjádření Ministerstva zemědělství, Zemědělské agentury a Pozemkového úřadu (dále jen „MZe ZA a PÚ“) České Budějovice a Český Krumlov, které dokládají názor těchto institucí na reálnost záruční doby 30 let.

Uchazeč GEOREAL spol. s r.o., Plzeň ve svém vyjádření ze dne 22.8.2005 uvádí, že obchodní zákoník ani podpůrně délku záruční doby nestanoví a zákon pouze vyžaduje, aby projev vůle o délce záruky obsahoval písemný závazek s určením její délky a argumentaci AGROPROJEKTu PSO s. r. o., že záruční doba pro pozemkové úpravy nad 10 let nemá pro zadavatele smysl, protože po této době je již možné uplatnit právo na vydržení, považuje za mylnou. Zároveň tento uchazeč v příloze doložil rozhodnutí zadavatelů MZe ZA a PÚ Znojmo, Kolín, České Budějovice a Pardubice z obdobných zadávacích řízení, ve kterých jsou záruční doby délky v rozsahu až 240 či 360 měsíců akceptovány.

Na základě výše uvedených informací se v této souvislosti orgán dohledu obrátil se žádostí o stanovisko k této problematice svým dopisem č.j. VZ/S142,129/05-152/3770/05-Pr ze dne 17.08.2005 na Ústřední pozemkový úřad v Praze. Požadované stanovisko obdržel orgán dohledu dne 9.9.2005.

Ze stanoviska Ústředního pozemkového úřadu v Praze vyplývá, že tuto problematiku rovněž konzultoval i s Českým úřadem měřičským a katastrálním. V tomto stanovisku Ústřední pozemkový úřad v Praze uvádí, že se jedná o veřejné zakázky na zaměření pozemků, jejichž výsledkem práce jsou geometrické plány, vytyčovací náčrty a stabilizace lomových bodů a nelze stanovovat žádnou záruční lhůtu. Za kvalitu těchto měřičských prací nese zodpovědnost jejich zhotovitel (popř. ověřovatel) i po jeho předání objednateli, a to časově neomezenou.

Orgán dohledu přezkoumal na základě ust. § 96 a násl. zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace a stanovisek předložených zadavatelem a navrhovatelem a na základě vlastního zjištění konstatuje, že zadavatel postupoval při zadání předmětné veřejné zakázky v souladu se zákonem. Ke svému rozhodnutí orgán dohledu uvádí následující rozhodné skutečnosti.

K otázce určení délky záruční doby ve vztahu k institutu vydržení orgán dohledu uvádí, že podle § 134 odst. 1 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, se stává oprávněný držitel vlastníkem věci, má-li ji nepřetržitě v držbě po dobu tří let, jde-li o movitost, a po dobu deseti let, jde-li o nemovitost. Ze znění citovaného ustanovení občanského zákoníku vyplývá, že pokud má dojít k nabytí vlastnictví vydržením, musí být splněny podmínky stanovené tímto zákonem, tedy musí jít o oprávněnou držbu – držitel je se zřetelem ke všem okolnostem v dobré víře, že mu věc patří a musí uplynout určená doba nepřetržitosti držby. V návaznosti na uvedené tak nelze přijmout tvrzení navrhovatele, že by délka záruční doby musela být určena v souvislosti s vydržením nemovitosti, neboť nelze obecně tvrdit, že ve všech případech lze předpokládat „dobrou víru“ držitele věci. Navíc se v případech zjištěných nesrovnalostí a chyb může jednat i o situaci, kdy se bude jednat o chyby v zaměření pozemku, které však nebudou mít žádný vliv na vlastnické vztahy. Institut

vydržení tedy nelze obecně přijmout jako jediné měřítko pro určení maximální možné doby záruky za dílo.

Vzhledem ke skutečnosti, že se mezi zadavatelem a vybraným uchazečem jejich vzájemný vztah řídí od okamžiku uzavření smlouvy na daný předmět plnění obchodním zákoníkem, lze otázku záruční doby dále zkoumat i z pohledu zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů. Obchodní zákoník ve svém díle IX obsahuje problematiku smlouvy o dílo, přičemž v § 560 a násl. pak upravuje vady díla. V § 562 odst. 2 písm. c) obchodního zákoníku je uvedeno, že soud nepřizná objednateli právo z vad díla, jestliže objednatel neoznámí vady díla bez zbytečného odkladu poté, kdy mohly být zjištěny později při vynaložení odborné péče, nejpozději však do dvou let a u staveb do pěti let od předání předmětu díla. U vad, na něž se vztahuje záruka, platí místo této lhůty záruční doba. Z obsahu citovaného ustanovení obchodního zákoníku je zřejmé, že vady díla lze uplatnit nejpozději ve lhůtě do dvou let od předání předmětu díla, pokud se na vady nevztahuje záruka. Protože obchodní zákoník časově omezuje právo na uplatnění vady díla na dobu dvou let, je možné, aby byly případné vady díla řešeny v rámci sjednané záruční doby stanovené na dobu delší než dva roky. Z tohoto pohledu nelze zpochybnit zájem zadavatele na sjednání záruční doby v délce přesahující dva roky.

Předmětem plnění je v šetřeném případě provedení pozemkových úprav, přičemž podklady vytvořené na základě smlouvy o dílo na provedení těchto pozemkových úprav jsou následně zpracovávány a používány pozemkovými úřady a katastrálními úřady, správnost informací tedy podléhá jejich ověření těmito institucemi. Z uvedeného pohledu lze předpokládat, že v praxi běžně nebude nastávat situace, kdy je po delším časovém období zjištěna chyba způsobená postupem při vypracování geodetických prací při pozemkových úpravách, avšak toto nelze absolutně vyloučit. Z pohledu požadavků zadavatele je zřejmá jeho snaha o zajištění možnosti provedení dodatečné opravy pozemkových úprav z důvodu zjištěné chyby. Proto má i volba dílčího kritéria hodnocení „délka záruky“ své opodstatnění. Zda si zadavatel pro hodnocení nabídek dle jejich ekonomické výhodnosti zvolí jako jedno z dílčích kritérií i dobu záruky, pak závisí jen na jeho uvážení, stejně tak jako volba váhy tohoto kritéria. K tomu orgán dohledu dále poznamenává, že u číselně vyjádřitelných kritérií hodnocení může zadavatel stanovit nejen jejich minimální hodnoty (tedy např. minimálně požadovanou dobu záruky), ale je možné, aby současně stanovil i maximální hodnotu (např. max. možná doba trvání záruky činí 15 let). V šetřeném případě však zadavatel k určení max. hranice délky záruky nepřistoupil. Uchazeči tak uvedli ve svých nabídkách různé záruční doby. K otázce přiměřenosti doby záruky orgán dohledu dále uvádí následující.

Podle § 8 odst. 4 vyhlášky č. 240/2004 Sb., o informačním systému o zadávání veřejných zakázek a metodách hodnocení nabídek podle jejich ekonomické výhodnosti, ve znění pozdějších předpisů (ve znění k datu 18. 4. 2005), „Považuje-li hodnotící komise hodnotu jiného dílčího kritéria, než je cena, za zjevně nepřiměřenou, postup podle odstavce 3 nepoužije a nabídce v rámci tohoto kritéria přiřadí 0 bodů. Tento postup je hodnotící komise povinna odůvodnit ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek.“

Výše citované ustanovení vyhlášky stanoví hodnotící komisi povinnost odůvodnit ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek postup, kdy údaji uvedenému v nabídce uchazeče, který je předmětem hodnocení v rámci dílčího hodnotícího kritéria, přiřadí nula bodů

z důvodu jeho zjevné nepřiměřenosti. Nestanoví však povinnost odůvodnit ve zprávě o posouzení a hodnocení nabídek postup, kdy zjevnou nepřiměřenost údaje neshledá a nulový počet bodů nepřidělí. Pokud se uchazeč ve svých námitkách následně domáhá konstatování zjevné nepřiměřenosti údajů uvedených v nabídce jiného uchazeče, je zadavatel v takovém případě povinen podle § 88 odst. 3 zákona zdůvodnit pouze způsob vyřízení námitek. Jak vyplývá z předložené dokumentace, zadavatel v daném případě vyřízení námitek zdůvodnil tak, že digitální katastrální mapy mají trvalou hodnotu a nejsou limitovány pouze „právem vydržení“.

K otázce posouzení zjevné nepřiměřenosti hodnoty dílčího kritéria lze uvést, že její posouzení zákon ponechává na úvaze hodnotící komise, která musí mít podle § 57 odst. 1 zákona nejméně jednu třetinu členů s odbornou způsobilostí podle zvláštních právních předpisů. Orgán dohledu v této souvislosti přezkoumal postup hodnotící komise při hodnocení nabídek a konstatuje, že byly hodnoceny údaje uvedené v nabídkách jednotlivých uchazečů, přičemž žádná hodnota dílčího kritéria hodnocení nebyla shledána hodnotící komisí jako zjevně nepřiměřená.

Smyslem ustanovení § 8 odst. 4 vyhlášky č. 240/2004 Sb., o informačním systému o zadávání veřejných zakázek a metodách hodnocení nabídek podle jejich ekonomické výhodnosti, ve znění pozdějších předpisů, je chránit zadavatele před situací, kdy uchazeč ve své nabídce uvede údaje, jejichž dodržení není reálné, což by během realizace předmětu plnění veřejné zakázky vedlo ke změně těchto údajů hodnocených v rámci dílčích hodnotících kritérií, a to v rozporu s původně stanovenými podmínkami jejího zadání. Posouzení otázky, zda se jedná o zjevně nepřiměřené hodnoty, svěřuje zákon (resp. jeho prováděcí vyhláška) do pravomoci odborné hodnotící komisi. Zadavatel pak nese obchodněprávní riziko vyplývající z uzavřené smlouvy, jejímž předmětem je plnění veřejné zakázky.

Zjevnou nepřiměřenost hodnoty dílčího kritéria je nutné posuzovat ve vztahu k reálnosti dané hodnoty. V souvislosti s jejím zjištěním je možné (ale nejedná se vzhledem k odbornosti hodnotící komise, která má zkušenosti s realizací předmětu plnění veřejné zakázky, o povinnost stanovenou zadavateli), přihlédnout k údajům uvedeným v nabídkách ostatních uchazečů, které zejména v případě jejich většího počtu dokumentují reálnou situaci na trhu.

Podle konstantní judikatury soudů nespadá do pravomoci orgánu dohledu přezkoumávat myšlenkové pochody jednotlivých hodnotitelů nabídek, ale pouze dodržení zákonného rámce postupu při zadávání veřejné zakázky. Lze uvést např. rozsudek Vrchního soudu v Olomouci č. j. 2A 1/99-32 ze dne 17. 6. 1999 (viz správní spis).

Z obdobných závěrů vychází i rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. A 9/2002-62 ze dne 16. 3. 2004 (viz správní spis) vydaný za účinnosti zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, jehož závěry jsou podle orgánu dohledu relevantní pro šetřený případ. Předmětné rozhodnutí se týkalo správního řízení vedeného u orgánu dohledu, které bylo zahájeno na základě návrhu zpochybňujícího reálnost nabídky předložené vybraným uchazečem z důvodu přílišné délky nabízených záruk a krátkého termínu plnění. Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí konstatoval, že „Přezkumná činnost orgánu dohledu spočívá v kontrole, zda byly řádně dodrženy předepsané postupy a

úkony zajišťující rámec pro vlastní posouzení a hodnocení nabídek. Žalobkyně však v podané žalobě zpochybňuje zákonnost vlastního posouzení nabídky, resp. nevhodnost nabídky vybraného uchazeče. Přitom právě zde je hranice, kterou žalovaný“ (tj. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže) „nesmí překročit, neboť potom by se stal hodnotitelem jednotlivých nabídek. Jeho pravomoci sahají do úrovně těch činností zadavatele, které vytvářejí prostor pro *fair* podmínky pro účast uchazečů v soutěži, ale končí tam, kde nastupuje vlastní úvaha o tom, která nabídka splnila konkrétní kritérium a v jaké kvalitě. Nelze přezkoumávat úvahy členů hodnotící komise, neboť tím by se žalovaný ve svých důsledcích sám stylizoval do role zadavatele a určoval by, která zakázka má vyhovět zadaným kritériím a také v soutěži zvítězit. Orgán dohledu nemůže přebírat zodpovědnost za výběr nejvhodnější nabídky, neboť k tomu nemá ani odborné předpoklady, totéž nelze požadovat ani po soudu. Úkolem obou je kontrola rámce, v němž se výběr provádí, nikoliv samotné kvality výběru. V opačném případě by se totiž výběr nejvhodnější nabídky mohl stát záležitostí znaleckých posudků a pak by existence zákona postrádala smysl.“

Rovněž Krajský soud v Brně ve svém rozsudku č. j. 31 Ca 69/2004-62 ze dne 30. 6. 2005 (viz správní spis) ve věci žaloby proti rozhodnutí správního orgánu konstatoval, že „Úřad pro ochranu hospodářské soutěže posuzuje postup výběrové komise podle zákonnosti, ale neposuzuje již konkrétní parametry, na základě kterých výběrová komise dospěje k závěru, že ta či ona nabídka je nejvýhodnější“.

Orgán dohledu vycházel ve svém rozhodnutí z úvah analogických k výše uvedeným závěrům soudů, neboť zákon č. 40/2004 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, stejně jako zákon č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, jehož se rozsudky týkaly, vychází z principu odborného posouzení nabídek komisí jmenovanou zadavatelem, přičemž nedošlo ani ke změně pravomocí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže jako orgánu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek. Závěry vyslovené v citovaných rozsudcích týkající se hodnocení nabídek je dle názoru orgánu dohledu nutné vztáhnout i na problematiku upravenou v § 8 odst. 4 vyhlášky č. 240/2004 Sb., o informačním systému o zadávání veřejných zakázek a metodách hodnocení nabídek podle jejich ekonomické výhodnosti, ve znění pozdějších předpisů, neboť posouzení otázky, zda jde v případě konkrétního údaje uvedeného v nabídce některého z uchazečů o údaje zjevně nepřiměřené, je součástí hodnocení nabídek a závisí na odborné úvaze členů hodnotící komise, kterou nelze podrobit objektivnímu přezkumu.

S odkazem na výše uvedené orgán dohledu konstatuje, že na straně zadavatele nebylo shledáno porušení zákazu nebo nesplnění povinnosti, které jsou stanoveny zákonem, a proto po posouzení celého případu orgán dohledu rozhodl, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže - odboru dohledu nad zadáváním veřejných zakázek v Brně, Joštova 8. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

JUDr. Eva Kubišová
pověřená řízením úseku dohledu nad
zadáváním veřejných zakázek

Obdrží:

Česká republika, Ministerstvo zemědělství, Zemědělská agentura a Pozemkový úřad Znojmo, Dvořákova 21, 670 30 Znojmo

GEOREAL spol. s r. o. se sídlem Hálkova 12, 301 22 Plzeň,

AGROPROJEKT PSO s. r. o. , se sídlem Slavíčkova 1b, 638 00 Brno,